

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het tweede gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 26 - 30 april 2010**

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblée toegesproken:

- Mevr. Micheline Calmy-Rey, Hoofd van het Federaal departement voor buitenlandse zaken van Zwitserland, Voorzitster van het Ministercomité
- De h. Viktor Janoekovitsj, President van Oekraïne
- H.E. Mevr. Heidi Tagliavini, voormalig hoofd van de internationale onderzoeksmissie inzake het conflict in Georgië
- De h. Thomas Hammarberg, Commissaris voor de mensenrechten van de Raad van Europa
- De h. Sergej Lavrov, Minister van buitenlandse zaken van de Russische Federatie
- Mevr. Eveline Widmer-Schlumpf, Hoofd van het Federaal Departement voor justitie en politie van Zwitserland

* * * * *

Lobbying in een democratische samenleving (Europese gedragscode inzake lobbying) (Aanbeveling 1908)

De Assemblée vertrekt van de vaststelling dat de activiteiten van verschillende belangengroepen bij de Europese instellingen en in de Lidstaten van de Raad van Europa alsmäär toenemen. Nochtans hebben weinig Lidstaten van de Raad van Europa lobby-activiteiten op een of andere manier gereglementeerd. Zo hebben slechts vier Lidstaten wetten aangenomen ter omkadering van lobby-activiteiten en zijn er in een tiental Lidstaten parlementaire debatten ter zake geweest.

De Assemblée is van mening dat belangenpluralisme belangrijk is voor een democratie, maar vindt tevens dat niet-gereglementeerde of verborgen lobby-activiteiten de democratische beginselen en een goed bestuur kunnen ondermijnen.

De Assemblee doet dan ook het voorstel aan het Ministercomité van de Raad van Europa om een Europese gedragscode inzake lobbying uit te werken, met als basisbeginselen een duidelijke definitie van lobby-activiteiten, een verbetering van de transparantie en het vastleggen van normen die toepasbaar zijn op de politiek verantwoordelijken, ambtenaren, leden van drukingsgroepen en op bedrijven. Zij meent dat een Europese gedragscode voor lobbyisten de transparantie ten goede zou komen, de politieke en economische actoren meer verantwoordelijk zou maken en het vertrouwen van de burgers in de democratische werking van de overheid zou herstellen.

Het betrekken van vrouwen bij de preventie en de regeling van niet opgeloste conflicten in Europa (Resolutie 1716 en aanbeveling 1909)

De Assemblee betreurt het dat vrouwen al te vaak miskend worden in het proces van crisisbeheersing, vredesonderhandelingen of wederopbouw in niet opgeloste conflictzones in Europa en (post-)conflictzones in de rest van de wereld. Vrouwen worden voorgesteld als passieve slachtoffers en afgeschilderd in de stereotiepe rollen die de samenleving hen toebedeelt. Zij blijven buiten de politieke discussies die nochtans betrekking hebben op hun dagelijkse leven en veiligheid.

De Assemblee is ervan overtuigd dat de integratie van een genderperspectief een instrument van crisisbeheersing vormt. Een grotere deelname van vrouwen aan het politieke en openbare beslissingsnemingsproces inzake conflictpreventie, -beheersing en -regeling zou een nieuwe impuls geven aan de inspanningen voor dialoog en bemiddeling van de Lidstaten en de internationale gemeenschap.

In die context nodigt de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa uit om te erkennen dat vrouwen ten volle betrokken moeten worden bij het proces van conflictpreventie en -regeling. Zij vraagt hen ook een genderperspectief op te nemen in de missies van vredeshandhaving en crisisbeheersing en verder de strijd aan te gaan tegen elke vorm van geslachtsgerelateerd geweld dat een deelname van vrouwen aan het openbare leven in de weg zou staan.

De gevolgen van de economische crisis:

- De sociale weerslag van de economische crisis (Resolutie 1717)

De huidige financiële en economische crisis stelt een aantal basisprincipes in vraag waarop het economisch beleid van de Lidstaten tijdens de laatste decennia rustte, zoals de deregulering, het overheersen van economische criteria in alle levensdomeinen en de prioriteit die wordt gegeven aan winst en groei. Deze crisis is in grote mate een vertrouwenscrisis ten opzichte van de politieke en financiële instellingen en ten opzichte van de mondialisering, die aan de basis ervan ligt.

De Assemblee ziet in de crisis een oproep tot verandering, die zich zou moeten vertalen in een grotere omzetting van de waarden van de Raad van Europa in zowel het economisch als het sociaal beleid. Zo stelt zij een aantal politieke aanbevelingen voor die erop gericht zijn sociale vooruitgang te koppelen aan economische ontwikkeling.

Volgens de Assemblee zijn de Lidstaten met een sterk uitgebouwd en efficiënt beheerd gezondheids- en sociaal beschermingssysteem economisch beter gewapend om de uitdagingen van de huidige crisis aan te gaan en de sociale weerslag van de crisis op te vangen.

De Assemblee onderstreept ook dat het belangrijk is de dialoog te verstevigen tussen de verschillende internationale organisaties en een actievere deelname van de sociale partners na te streven. De Raad van Europa zou op die manier haar politieke zichtbaarheid kunnen verbeteren en een bijzondere rol vervullen op het vlak van sociale rechten.

- De impact van de economische wereldcrisis op de migratie in Europa (Resolutie 1718 en aanbeveling 1910)

De Assemblee stelt vast dat de huidige financiële en economische vertraging en de snelle stijging van de werkloosheid bijzonder zware gevolgen hebben voor internationale migranten en voor degenen aan wie zij geld overmaken.

De Assemblee is vooral verontrust door het feit dat de werkloosheid een toenemend aantal legale migranten in een illegale situatie zal doen terechtkomen.

Zij is eveneens verontrust door de stijgende tendens in de Lidstaten om de reglementering inzake immigratie strenger te maken door het uitvaardigen van toegangsbeperkingen of door striktere afleveringsvoorwaarden voor visa.

De Assemblee doet een dringende oproep tot haar Lidstaten en de internationale gemeenschap om de vele en met elkaar verbonden factoren van de crisis te analyseren en meer aandacht te schenken aan de impact van de crisis op de migratie en de ontwikkeling in Europa en erbuiten.

Zij vraagt hen meer bepaald om de kanalen voor legale migratie open te houden, om zo te kunnen ingaan op de aanhoudende vraag naar migrantenarbeiders en bij te dragen tot de strijd tegen clandestiene migratie en mensenhandel.

- Vrouwen en de financiële en economische crisis (Resolutie 1719 en aanbeveling 1911)

De Assemblee stelt vast dat in een wereld waar de vrouwen 1 % van de rijkdom en 10 % van de inkomsten bezitten, 14 % van de leidende functies innemen in de openbare en de privé-sector, en 70 % vertegenwoordigen van de minst begunstigde bevolkingsgroepen, de huidige financiële en economische crisis onvermijdelijk een verschillende impact heeft gehad op vrouwen dan wel op mannen. Vrouwen maken het merendeel uit van de groepen die op een onevenredige wijze geleden hebben onder de crisis, omdat zij minder en slechter beschermd zijn tegen economische moeilijkheden.

De Assemblee meent dat een globale aanpak noodzakelijk is indien men blijvende voordelen wil voor de aanpak van deze crisis en de preventie van toekomstige crisissen. De dimensie van gelijkheid tussen mannen en vrouwen moet deel uitmaken van elk beleid, om zo meer vrouwen aan te trekken in de beslissingsorganen, het evenwicht tussen privé- en beroepsleven te bevorderen, de loonkloof tussen mannen en vrouwen te dichten en de bedrijfscultuur te stimuleren. Zij erkent dat de gelijkheid tussen mannen en vrouwen geen overbodig onderwerp is, dat enkel ten tijde van economische groei aandacht moet krijgen. Het betreft immers een juridische en morele verplichting die op economisch vlak zijn vruchten afwerpt.

- Investeren in gezinscohesie als ontwikkelingsfactor in tijden van crisis (Resolutie 1720 en aanbeveling 1912)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat de huidige economische crisis negatieve gevolgen zou kunnen hebben op gezinnen en gezinsrelaties, en dus ook op het welzijn van volwassenen en kinderen. Zij erkent dat het gezin een vitale kracht vormt om het hoofd te bieden aan de ups en downs van het leven en om bij te dragen tot de herleving van de economie, vooral in moeilijke omstandigheden en in periodes van verandering.

De Assemblee meent dat de demografische ontwikkeling, het lage geboortecijfer, de vergrijzing van de bevolking en de toenemende activiteitsgraad van vrouwen enkele factoren zijn die de samenlevingen ertoe aanzetten om te investeren in menselijk kapitaal door het uitwerken van een dynamisch gezinsbeleid.

De Assemblee is van mening dat de Lidstaten van de Raad van Europa van een degelijk gezinsbeleid een prioriteit zouden moeten maken door maatregelen te nemen inzake gelijkheid van mannen en vrouwen, kinderopvang, onderwijs, culturele en sociale diensten, solidariteit tussen de generaties, tewerkstelling en inkomsten, de terbeschikkingstelling van infrastructuur en stadsplanning.

Rijkdom, welvaart en welzijn: hoe ze met elkaar te verzoenen in een Europa in verandering (Resolutie 1721)

De Assemblee stelt vast dat het Bruto Binnenlands Product (BBP), dat het productieniveau van een land meet, de standaard geworden is voor de berekening van de vooruitgang van onze beschaving en van de rijkdom en het welzijn van de burgers. De huidige economische crisis verplicht de samenlevingen evenwel om na te denken over hun houding ten opzichte van rijkdom en om bij de economische groei rekening te houden met het welzijn in de samenlevingen en met milieuoverwegingen.

De Assemblee meent dat het gebruik van het BBP als enig meetinstrument voor de economische en sociale toestand van onze samenlevingen niet langer volstaat, vermits het louter boekhoudkundig is. De automatische vergelijking tussen de groei van het BBP en de toename van het welzijn van de bevolking is volkomen achterhaald.

Zij wijst erop dat er de dag van vandaag rekening moet gehouden worden met andere indicatoren die de verscheidenheid weergeven van de factoren die bijdragen tot het welzijn in de samenleving, zoals gezondheid, milieu, onderwijs en democratische waarden. De Assemblee is inderdaad van mening dat het hoog tijd is om de economische groei, de sociale harmonie en de milieubescherming met elkaar in evenwicht te brengen om zo de levenskwaliteit op de voorgrond te plaatsen.

**Piraterij - een misdaad die een uitdaging vormt voor democratieën (Resolutie 1772)
De noodzaak om bijkomende internationale juridische maatregelen te nemen in de strijd tegen zeeroverij (Aanbeveling 1913)**

De Assemblee is verontrust door het feit dat piraterij opnieuw de kop opsteekt. De laatste jaren heeft zeeroverij een nooit eerder geziene omvang aangenomen en is het fenomeen bijna inherent geworden aan bepaalde maritieme zones, waardoor het een ernstige bedreiging vormt voor de veiligheid van het handelsverkeer. Elk jaar veroorzaakt piraterij groot menselijk leed, alsook een economisch verlies van vele miljarden dollar. Bovendien zou het kunnen dienen voor de financiering van extremistische of terroristische groepen.

Het fenomeen houdt rechtstreeks verband met het feit dat de kuststaten niet in staat zijn hun politiebevoegdheden uit te oefenen in hun territoriale wateren, of in de grensgebieden ervan, en door het ontbreken van goed bestuur.

Ook al heeft de militaire ontrading het aantal geslaagde aanvallen langs de Somalische kust, de meest gevoelige zone op de planeet, doen afnemen, toch is het geen oplossing voor het probleem op lange termijn, vermits de diepere oorzaken van zeeroverij zich aan land bevinden. De Assemblee meent dat er een globale aanpak nodig is van de onderliggende oorzaken, namelijk de instabiliteit, het ontbreken van goed bestuur en de armoede in Somalië en in andere landen waar piraterij voorkomt.

In haar aanbeveling drukt de Assemblee erop dat er geen enkele juridische oplossing voor het fenomeen van de piraterij kan geboden worden zonder een sterke politieke wil in die zin. De strijd tegen het fenomeen vereist een gezamenlijke actie die volkomen volgens de normen van het internationale recht moet verlopen. In die context herinnert zij eraan dat de Lidstaten van de Raad van Europa die betrokken zijn bij de strijd tegen piraterij, gebonden zijn door de bepalingen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en andere relevante internationale instrumenten. Alle akkoorden die werden gesloten met betrekking tot de behandeling, overdracht en berechting van vermoedelijke piraten moeten voldoen aan de internationale normen van de mensenrechten.

De Assemblee richt een aanbeveling tot het Ministercomité om een studie te maken over de praktijken van de Lidstaten inzake de behandeling van verdachte piraten en hun strafrechtsbepalingen inzake vervolging en bestraffing van daden van zeeroverij. Zij doet ook de aanbeveling om een gedragscode uit te werken over de behandeling van vermoedelijke piraten die volledig in overeenstemming zou zijn met de internationale normen van de mensenrechten, alsook om de samenwerking met andere internationale organisaties te verstevigen.

De herdenking van de slachtoffers van de Grote Hongersnood (*Holodomor*) in de voormalige USSR (Resolutie 1723)

De Grote Hongersnood die aan het begin van de jaren 1920 uitbrak in de graangebieden van de gewezen Sovjet-Unie en die haar hoogtepunt bereikte in 1932-1933, is een van de meest tragische bladzijden uit de geschiedenis van het Europa van de 20^e eeuw.

Miljoenen onschuldige mensen in Wit-Rusland, Kazakstan, Moldavië, Rusland en Oekraïne, die deel uitmaakten van de USSR, kwamen van honger om door de wrede beleidshandelingen die op weloverwogen wijze door het Sovjetregime doorgevoerd werden.

In Oekraïne, dat het meeste geleden heeft, worden de tragische evenementen bestempeld als *Holodomor*, een politiek gemotiveerde hongersnood, die door de Oekraïense wetten erkend zijn als een daad van genocide gericht tegen de Oekraïense bevolking.

De Assemblee brengt hulde aan al degenen die het leven gelaten hebben in die nooit eerder meegemaakte menselijke ramp en veroordeelt ten stelligste het wrede beleid van het Stalinregime, dat gelijk te stellen valt met een misdad tegen de mensheid, vermits het geleid heeft tot de dood van miljoenen onschuldige personen.

Zij uit haar tevredenheid over de beslissing van de Oekraïense overheid om een nationale herdenkingsdag in te stellen voor de slachtoffers van de Grote Hongersnood (*Holodomor*) in Oekraïne en doet een oproep tot andere landen die eveneens geleden hebben, om hetzelfde te doen ter herdenking van hun slachtoffers.

Naleving van de verplichtingen en verbintenissen van Montenegro (Resolutie 1724)

Sinds haar toetreding tot de Raad van Europa in 2007 als 47^e Lidstaat, heeft Montenegro merkelijke vooruitgang geboekt in de verwezenlijking van haar toetredingsverbintenissen en statutaire verplichtingen.

De Assemblee is tevreden over het feit dat het land actief meewerkt met de Raad van Europa en dat bij de presidentiële verkiezingen van 2008, en de wetgevende van 2009, de internationale normen bijna volledig werden nageleefd. Het land is tot nu toe ongeveer al haar formele verbintenissen nagekomen door de ondertekening en de ratificatie van 67 verdragen van de Raad van Europa. Nochtans werden de initieel vastgelegde termijnen voor de goedkeuring van bepaalde wetten niet altijd gerespecteerd. Bovendien zijn een aantal belangrijke verbintenissen nog steeds niet nagekomen en moet de concrete toepassing van enkele goedgekeurde wetten van nabij gevolgd worden.

De Assemblee nodigt de overheden van Montenegro uit om de huidige hervormingsdynamiek voort te zetten om zo de achterstand in te halen en de nog resterende toetredingsverbintenissen concrete invulling te geven.

In afwachting van verdere vooruitgang ter zake, beslist de Assemblee de opvolgingsprocedure ten opzichte van Montenegro voort te zetten.

Urgentiedebat: dringende noodzaak voor grondwetshervorming in Bosnië-Herzegovina (Resolutie 1725 en aanbeveling 1914)

De Assemblee volgt nauwgezet de evolutie van de situatie in Bosnië-Herzegovina, meer bepaald vanuit de invalshoek van de noodzakelijke wijziging van de Grondwet voor de wetgevende verkiezingen van oktober 2010 om zo uitvoering te geven aan het juridisch bindend arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens in de zaak *Sejdic en Finci t. Bosnië-Herzegovina*. Zij stelt met ongerustheid vast dat de initiatieven die de overheid genomen hebben nog geen concrete resultaten opgeleverd hebben.

De Assemblee is zich ten volle bewust van de implicaties verbonden aan het houden van de geplande verkiezingen op basis van regels die tegenstrijdig zijn met het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de bijkomende protocollen. In dat geval zal zij op de kwestie terugkomen om de ter zake vereiste politieke houding aan te nemen.

Ondertussen spoort de Assemblee de overheden in Bosnië-Herzegovina aan om zonder verwijl een geïnstitutionaliseerd proces op te starten voor de uitwerking van een globaal pakket amendementen aan de Grondwet, overeenkomstig de verbintenissen die het land is aangegaan bij zijn toetreding.

De Assemblee beslist om het grondwettelijke hervormingsproces in Bosnië-Herzegovina nauwgezet op te volgen en om indien nodig andere maatregelen te nemen.

Urgentiedebat : de situatie in Wit-Rusland : recente ontwikkelingen (Resolutie 1727)

De Assemblee herinnert aan haar voorstel van vorig jaar om de opschorting van het statuut van bijzonder genodigde toegekend aan het Parlement van Wit-Rusland op te heffen indien er een moratorium op de uitvoering van de doodstraf word afgekondigd. De Assemblee betreurt het dat de recente evolutie van de situatie in Belarus getuigt van het ontbreken van vooruitgang naar de normen van de Raad van Europa toe en van een gebrek van politieke wil vanwege de overheid van Wit-Rusland om de waarden van de Raad van Europa aan te hangen.

De Assemblee betreurt meer bepaald :

- de terechtstelling van twee gevangenen in maart 2010, in alle stilte en op het moment dat het Comité van de mensenrechten van de Verenigde Naties om uitstel gevraagd had om de gevallen te onderzoeken;
- de situatie van de Poolse minderheid, die nog steeds het slachtoffer is van pesterijen en van schendingen van het recht van vereniging en vergadering;
- de afwezigheid van internationale waarnemers bij de lokale verkiezingen in april 2010.

In het licht van de recente gebeurtenissen beslist de Assemblee tot de opschorting van haar activiteiten waarbij er contacten op hoog niveau waren tussen de Assemblee en het parlement en/of de regering van Wit-Rusland. Zij zal de verdere ontwikkelingen in Belarus op de voet blijven volgen.

Daadwerkelijke toepassing van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens: het Interlaken-proces (Resolutie 1726)

De Assemblee is tevreden met de verklaring en het actieplan die werden aangenomen tijdens de *high level conference* over de toekomst van het Europees Hof voor de rechten van de mens, die in februari plaatsvond in Interlaken, en in het bijzonder met de erkenning van het fundamentele principe volgens hetwelk de rechten van de mens eerst en vooral op nationaal niveau gewaarborgd moeten worden.

Om de efficiëntie van het Verdragssysteem op lange termijn te verzekeren, moet het subsidiariteitsprincipe volledig operationeel worden in alle Lidstaten van het Verdrag. In dat opzicht onderstreept de Assemblee het belang van de versteviging van de toepassing van de verdragsrechten op nationaal niveau, van de versterking van de doeltreffendheid van de interne beroepswegen in landen met grote structurele problemen en van de snelle en volledige uitvoering van de arresten van het Hof. De Assemblee onderstreept de essentiële rol die de nationale parlementen kunnen spelen bij het tegengaan van de stroom verzoekschriften waarmee het Hof overstelpt wordt, meer bepaald door er nauwlettend op toe te zien dat de wetten en wetsontwerpen voldoen aan de vereisten van het Verdrag, en door druk te blijven uitoefenen op de regeringen om de arresten van het Hof uit te voeren. De Assemblee, die de taak heeft hoog gekwalificeerde rechters te verkiezen voor het Hof, herinnert er tevens aan dat enkel strenge en transparante nationale selectieprocedures de kwaliteit en de autoriteit van het Hof kunnen waarborgen.

Discriminatie op basis van seksuele geaardheid en geslachtsidentiteit (Resolutie 1728 en aanbeveling 1915) *

De Assemblee herinnert eraan dat de seksuele geaardheid - heteroseksualiteit, biseksualiteit of homoseksualiteit - een belangrijk onderdeel vormt van de identiteit van elke persoon. Zij brengt tevens in herinnering dat in alle Lidstaten van de Raad van Europa homoseksualiteit niet langer strafbaar is.

Volgens het internationaal recht mag geen enkele persoon het slachtoffer zijn van discriminatie op basis van zijn/haar seksuele geaardheid. Nochtans hebben lesbiennes, homo-, bi- en transseksuelen (LHBT) overal in Europa nog af te rekenen met diep ingewortelde en ruim verspreide vooroordelen, vijandigheid en discriminatie.

Dat kan zich uiten door fysisch geweld, haatmisdrijven, beperkingen op de vrijheid van meningsuiting, het verbod op betogingen, staatsinmenging in het privé-leven of een onrechtvaardige behandeling op school of op het werk. Volgens de Assemblee moet er een eind gemaakt worden aan die schendingen van de mensenrechten alsook aan de redevoeringen van bepaalde politieke en religieuze personen en andere vertegenwoordigers van het middenveld die ertoe aanzetten.

Daarnaast moeten de Lidstaten van de Raad van Europa werk maken van de juridische erkenning van koppels van hetzelfde geslacht wanneer de nationale wetgeving een dergelijke erkenning voorziet. Ook moet de gezamenlijke ouderlijke verantwoordelijkheid mogelijk zijn voor de kinderen van elk van de partners, waarbij rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

* De Assemblee had reeds een eerste debat gehouden over het verslag, maar door het grote aantal amendementen hadden de parlementsleden gestemd voor een terugzending naar de commissie.

De bescherming van “ whistle blowers” (Resolutie 1729 en aanbeveling 1916)

De Assemblee erkent het belang van de waarschuwing door “whistle blowers”, personen die in de overheid, een organisatie of een bedrijf werken en aan de alarmbel trekken om een eind te maken aan bepaalde handelingen die een risico kunnen inhouden voor een ander. Zij dragen immers bij tot het verstevigen van de verantwoordelijkheidszin en tot de strijd tegen corruptie en misbruiken, zowel in de privé- als in de openbare sector.

De Assemblee nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om wetten goed te keuren ter bescherming van de “whistle blowers” in de privé- en de openbare sector. Die wetten moeten een definitie bevatten van de aan het licht te brengen ongeoorloofde handelingen. Verder moeten zij de “whistle blowers” beschermen tegen ongerechtvaardigd ontslag, laster of strafrechtelijke vervolgingen wegens schending van staatsgeheimen.

De Assemblee stelt voor dat de Raad van Europa gevraagd wordt het goede voorbeeld te geven door een degelijk intern mechanisme van «whistle blowing» op te richten binnen de Organisatie.

Zij richt tevens de aanbeveling tot het Ministercomité om de opportuniteit te onderzoeken van de uitwerking van een kaderverdrag en een Europese conferentie inzake de bescherming van “whistle blowers” te organiseren.

Post-opvolgingsdialoog met Bulgarije (Resolutie 1730)

De Assemblee stelt vast dat Bulgarije regelmatige vooruitgang boekt bij de concrete toepassing van haar aanbevelingen, maar dat het gehele hervormingsproces in het land rechtstreeks gericht was op de uitwerking van de Europese normen, waardoor het in januari 2007 tot de Europese Unie is kunnen toetreden.

Het valt te betreuren dat bepaalde hervormingen slechts geleid hebben tot oppervlakkige veranderingen, om zo de strikte termijnen te kunnen halen voor de toetreding tot de Unie. Dat was meer bepaald het geval bij de aangenomen wijzigingen op de Wet inzake het rechtssysteem en bij de Grondwetswijzigingen in 2007.

De Assemblee is dan weer wel tevreden met enkele belangrijke maatregelen die Bulgarije genomen heeft voor het nakomen van haar verbintenissen als Lidstaat van de Raad van Europa, zoals de wijzigingen van het Stafwetboek en het Wetboek van Strafvordering.

Daarnaast stelt zij evenwel vast dat er nog een aantal verontrustende problemen en tendensen blijven bestaan, vooral inzake de werking van de justitie, de strijd tegen corruptie, de onafhankelijkheid van de media en de rechten van personen die behoren tot minderheidsgroepen. Om daaraan tegemoet te komen, roept de Assemblee de Bulgaarse overheden op om in de nabije toekomst bepaalde maatregelen te nemen, waarvan zij de uitwerking nauwlettend zal volgen.

Migranten en vluchtelingen: een blijvende uitdaging voor de Raad van Europa (Aanbeveling 1917)

De Assemblee meent dat de problemen verbonden aan internationale migratie en asiel vandaag de dag belangrijke gevolgen hebben voor de Europese samenlevingen. De 47 Lidstaten van de Raad van Europa moeten er dan ook meer aandacht aan besteden.. De Organisatie biedt immers een bijzondere toegevoegde waarde door een verhoogde bescherming van de mensenrechten voor migranten, asielaanvragers, vluchtelingen en verplaatste personen, alsook door de uitwerking van een beleid voor het migratiebeheer en door de bevordering van de culturele diversiteit en integratie op pan-Europees niveau. De Assemblee doet de aanbeveling aan het Ministercomité om een strategie op middellange termijn uit te werken inzake migratie, asiel en verplaatste personen in Europa, om zo de prioriteiten van de Organisatie in die domeinen te stroomlijnen en de samenhang, de interne werking en de externe communicatie te verbeteren.

De Assemblee roept nogmaals op tot de oprichting van een nieuw intergouvernementeel comité, met als vast mandaat, het bestuderen van kwesties inzake asiel, vluchtelingen en verplaatste personen, ter vervanging van het ad-hoccomité van deskundigen inzake de juridische aspecten van territoriaal asiel, vluchtelingen en staatlozen (CAHAR). Bovendien drukt de Assemblee op de noodzaak voor de Raad van Europa om de impact en de zichtbaarheid van de Raad van Europa op dat vlak te verhogen, meer bepaald door een verhoogde internationale samenwerking.

Biodiversiteit en klimaatsverandering (Aanbeveling 1918)

De Assemblee stelt vast dat de biodiversiteit, die de verscheidenheid inhoudt van alle levende wezens, momenteel bedreigd wordt door de vernietiging van vele groeiplaatsen, de uitputting van gronden, lucht- en watervervuiling of nog, door de verspreiding van invasieve soorten.

Bovendien is de opwarming van de aarde - die zich op wereldniveau vertaalt in een stijging van de gemiddelde temperaturen van de atmosfeer en de oceanen, het massaal smelten van sneeuw en ijs en een verhoging van het gemiddelde zeeniveau - een nooit eerder meegemaakte uitdaging voor de biodiversiteit.

Menselijke activiteiten zijn de belangrijkste oorzaak van de verarming van de biodiversiteit en van de verstoring van het klimaat, hetgeen op termijn negatieve gevolgen heeft op sociaal en economisch vlak en inzake volksgezondheid.

De Assemblee nodigt de Lidstaten dan ook uit om rekening te houden met de mogelijkheden die worden geboden in het kader van de viering van het Internationaal jaar van de biodiversiteit in 2010.

Zo doet zij onder meer de aanbeveling om maatregelen te nemen voor het behoud van de ecosystemen en om beheers-, opvoedings- en vormingsmethoden te ontwikkelen om de negatieve gevolgen van de klimaatverandering af te zwakken.

Het Euro-mediterrane gebied: oproep tot een strategie van de Raad van Europa (Resolutie 1731 en aanbeveling 1919)

De Assemblee wijst er opnieuw op dat vrede en stabiliteit in de regio van de Middellandse Zee van cruciaal belang is voor Europa, en onderstreept dat die slechts op lange termijn bereikt kunnen worden op basis van democratie, de eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat.

De Assemblee meent dat de Raad van Europa de bilaterale samenwerking inzake zijn actiedomeinen moet verdiepen met de staten van de Middellandse Zee die dat wensen.

Tezelfdertijd zou de Raad van Europa zich moeten inzetten voor het multilateraal Euro-mediterraan partnerschap.

De Assemblee onderstreept dat de Raad van Europa niet te bedoeling heeft te rivaliseren met de werking van de Unie van de Middellandse Zee door parallelle structuren te gaan uitwerken, maar dat zij wel van plan is die werking aan te vullen met een dimensie die gericht is op democratie, mensenrechten en de rechtsstaat.

De Assemblee wenst eveneens bij te dragen tot de ontwikkeling van de parlementaire dimensie van de Euro-mediterrane betrekkingen. In dat kader doet zij een oproep tot de nationale parlementen van niet-lidstaten van de Raad van Europa die lid zijn van de Unie voor de Middellandse Zee om zich kandidaat te stellen voor het nieuw opgerichte statuut van “partner voor de democratie”, dat nieuwe mogelijkheden biedt inzake dialoog en samenwerking. Het nieuwe statuut werd operationeel in januari 2010 : het Marokkaanse parlement heeft als het eerste zijn aanvraag ingediend.

* * * * *